

---

nem is naplót írni

BÁLINT BÉLA

---

inkább csak játék az idővel
mint
mikor csomókat kötünk
olyan ez
hosszú szalagra
akár szabálytalan közöket is
hagyva magunk mögött
a csomókra figyelj
ujjak szimbiózisa a kéz túlsó felén
csöngetés az óravégeken
sorban állók szívében ébredő dac
mondom
a csomókra figyelj
legyen miben ha kell kapaszkodni
megakadni
olyan ez
mint ködös séta a mesékben
ha lépteink jegyezzük hogy talán holnap
tudjuk merre térjünk
mint mikor gyerek számolgatja
olyan
    robikának sapkát
    kis sapka kék mosollyal
    meg
    három tasak májszelet
gyerek számolgatja így
még öt nap még kettő egy
nem is gondolva
magának árt: elárulnak a rovások
várakozásba vájt fájó árkok
mert
csak játék az idővel

lehetne másként is: ma a holnapokról
tegnap egy másik napról
azután meg csak úgy
a legkedvesebb vasárnapokról írni
noha
becsapottak akkor is mi leszünk
nem pedig a történés mert a jelek
könyvek a polcon
tekintetekben a fájdalom
megszegett fogadalmak csokra
vagy mint bármi más
ott tolonganak majd s az hogy hazugok
a mélység nem számít
hogy hazugok mit sem változtat

esetleg még egyszer: nem is naplót írni
inkább csak játék az idővel

II.

megtapintani a legfontosabbat
ha körülöttünk
rakásnyi dolog mozdul
rendszerint a vezér előttünk
s alapszín
mi kevésbé fontos
mint puszta közepén akácos
délidőben
olyan ez
szikes föld szülte faszor
nyár melegében
lenn mélyen a gyökér
kemény a törzs hol a virág
rég leért
az árnyékre figyelj
az árnyékre ha előtted akácos
puszta közepében dél nyár melegében
olyan ez
mint kirándulás folyópartra
a tiszta a legkedvesebb folyóm
partján nőttem
vizét ittam hideg ölelését
kértem s kaptam többször
mint kirándulás vízpartra
az egyik bort
más mást hoz amaz tüzet rak
a jókedv kacaj
most
a kacaj csak mi fontos
olyan ez
mint durva játék el s rohamra
lábak futnak
megannyi büztől vadult arc
életet vesz fojtogat a kéz
az erőszakra figyelj

igen
megtapintani a legfontosabbat:

III.

amikor leültem amikor elhatároztam
(mint mikor
vonalat húzunk)
első: mit
(nem is naplót írni
inkább csak játék az idővel)
második: hogyan
(talán ma a holnapokról
tegnap egy másik napról)
mint
mikor vonalat húzunk akár görbét
nem kerítés nem árok
vonal maradjon az
nem rabnak lenni nem kapaszkodni
vonalat húzni hogy
álmainkat mérhessük
hogyan érezzük mikor mennyire tértünk
mennyire tőlünk az út

már régebben is
terveztem: leülni írni

IV.

harmadik: hogy miről
gondolatokat sorban ahogy
teremtődnek
mert miáltalunk lesznek
gondolatokat sorban
sorban papírra vetni
ezért hittem: napló
noha
csak játék az idővel

V.

gondolkodni (csak egyszerűen)
mint mikor fatörzs dacol
viharokkal mozdulatlan
mint ha párdúc foga villan
olyan ez
illatát széjjel
mint mikor virág röpíti
mint ha folyó vize csöbben
embernek gondolkodni
olyan az

gondolkodni (egészen szabadon)
csak sétálni csukott szemmel

menni parkok fűvében
keresd a széket
mit el kell foglalnod találd helyed
sétálni
az utca melegében
helyünket lelni
mint madár keresi
nyár jöttére fészket
de a költő
vajon költő-e az
kihez csak hálni jár a szenvedély
kinek szólok
magam hívom vagy talán mást úz szavam
kinél a fájdalom vendég
de a költő helyét
melyik polcon keresse
van-e polc
jól megszervezett nyüzsgésünkben
vándor
portól tikkad torka
megtérő vándor részére

gondolkodni (készakarva)
a változatokat keresni
melyeket
szabadon szíthatunk
csak persze mindig más a keret
úgy is mondhatnám: a mester
de végül
újra s újra kisharang agyag korsó
vagy más
de mindig egy keletkezik
a változatokra figyelj
úgy is mondhatnám: a dolgok
megmaradnak dolgoknak
csak az árnyalat
csak az mi újat ad
változatokat keresni
taposni más ösvényeken
előttem ingoványos mező
vigyázz fennmaradni
előttem
szétfolyó tér onnan a
próbálkozásoktól a megdöbbenésig

gondolkodni (talán kényszerből)
hogy perceink izgalommal teljenek
hogy lássék a határ ha
visszalépnénk
mily okos lenne
a sok szürke képet
átfesteni
úgyes fogás csupán
s hogy változik az élmény
hadd melegítsen színek ölelése
mondom: átfesteni

gondolkodni (csak okosan)
lebontani a szépet kicsiny szemcséire
megragadni
a kellő pillanatot
csak részlet az egészből
ezért
hibát vigyázz nem elkövetni
kiragadni hogy
azután ha kell hosszú órákra
engedjen következtetni

én többnyire a szobámban gondolkodom

VI.

gondolatokat
papírra vetni
nem betűket sorba rakni
szót formálni
ne csak szót szórni széjjel
folyó ömlik
tengerekbe
sós víz szerelmében hal így
ne csak szólni
szerelmet adni magáért a csókért
izgalomért csupán harcot
vívni
hát szabad azt
ne csak szólni mondani
kinek szólok
magam hívom vagy talán mást űz szavam
vajon miért
őrzi anyja félve kicsiny kölykét
talán mert illik
vajon miért
érik a nyár forró nyár
összé
talán mert mi akarjuk így
ezért:
mondani ne csak szólni
hogy értelmet adjunk a mának
mondani egyszer mit érdemes
igen
markolni is
ne csak kezet nyújtani
mondani

VII.

ez így most látszhat
játéknak is
a játékokat mi formáljuk
hogy azután újra
s többször
mit szépnek vagy kevésbé jónak
gondolunk

ez egy csalós játék
ha az
így

VIII.

ezerkilencszázhetvennégy május
tizenhat
ma
többnyire csak a szobámban üldögéltem